

Table with multiple columns and rows, likely a financial or administrative ledger.

Table with multiple columns and rows, likely a financial or administrative ledger.

Text block containing names and possibly dates or titles.

fenyeget

Text block starting with 'Ma este-topánok...'.

ak.

Text block starting with 'Egyedül gyartóknak...'.

Patok.

Text block starting with 'Bontogatásom hozom...'.

Text block starting with 'Még a kő...'.

Text block starting with 'Hanne Ferenc...'.

Text block starting with 'A mai st-marxi...'.

Text block starting with 'A magyar kormány...'.

Text block starting with 'A magyar kormány...'.

Text block starting with 'A magyar kormány...'.

Text block starting with 'A magyar kormány...'.

Text block starting with 'A magyar kormány...'.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Nagy hatóságú... Hirdetési díj: Nagy hatóságú...

„Nyitlár”-ben megjelenő... „Nyitlár”-ben megjelenő...

Hirdetési díj: Nagy hatóságú... Hirdetési díj: Nagy hatóságú...

Név nélkül vagy bérmelend... Név nélkül vagy bérmelend...

Tisza és — Lukács apostol.

(r. e.) Bármennyire lehetetlennek is lássák, lehetetlen, hogy abban a hazug és ámitó eljárásban, melyet a kormány ép most, a választásokkal közvetlenül megelőző kortes-műveleteiben folytat, némi kis kezességet találunk arra nézve, hogy alkotmányosságunk az intéző körök által komolyan vétetik s hogy ennek leleplezetlen megsértését vagy gyors és önkényes eltörlését nem eredményezhetné semmiféle politikai, ugy a személyekben, mint a rendszerben történhető változás. Mert imé, kormányunknak éreznie kell, hogy fennmaradása mégis csak a választásoktól, a haza polgárainak kényétől-kedvétől függ és épen ezen okból igyekszik a közvéleményt merészen és lehetetlen módon félrevezetni s ép oly áldatlan, mint népszerűtlen kormányzatóról elhitetni, hogy arra szükség van, hogy annak elmulása rázkódtatásokkal járna. Ezért kellett az országos hazugságok egész sorozatát zudítani a gyanutilan közönségre; ezért kellett a tolvajokból »a narchis társaságok« formálni; ezért kellett — kétségtelenül ugya negy forrásból — felbugygyanni Timoleon és Antitimonon szennyes patakjainak; ezért kellett — az üllészek régén — előrukkolni az ipartörvény revíziójának s ezért látszott tanácsosnak meghátrálni a magukat apró pénzzel kifizetni nem engedő iparosok hatalmas ellen-mozgalma elől és legújabbán ezért volt szükség, hogy Tisza Kálmán, ha már kijelentette jó eleve a külön vámtörvénytől való idegenkedését, alkalmat nyerjen arra, hogy az osztrák-magyar vámháboruban, mint Bécs-Byzancz kapuját döngető Botond, a magyar közgazdasági érdekek védtője és esetleg győzedelmes védőjeül tűnjön fel. Hogy az ökröknek, e szelid és türelmes, nagyszemű igazvönő állatnak nem csupán Lukács apostol, de Tisza Kálmán mögött is ott kell állania s a vállai között nézdelvén keresztül, sugalmazni ott egy igazi, itt pedig hamis mamelek-szentírás! Most már Tisza Kálmánt is úgy kell rajzolni, a mint a régi bibliákban találjuk Lukács apostolt. Igen összeillő és egyennemű csoportozat lesz az! Ezért használtuk fel — ezimnek is!

De félre a tréfával. Nem is szeretünk mi a világba beszélni s nem szeretnők, ha állításainkat érvekké és támogató tényekkel nem erősíthetnők. És ezuttal vajmi könnyű rámutatnunk oly körülményekre, a melyek véleményünkön leomossák a gyanúsítás színezetét s attól elvonják a kétségnek legkisebb árnyékát is. Nem komoly, de kicsinált ámitás az egész ökr-bonyodalom, oly régen kicsinált valami, hogy a bevégzett tény túl van már a kérdézési folyamaton is. Elveszi az ügy komolyságát már az is, hogy épen egy mamelek, a Tisza-kormány közgazdasági politikáját oly keleti vérmességgel támogató Falk Miksa, a ki ez ügyben interpellálja az összes kormányt; ámbár Falk Miksához közel fekvő üzérnek pillanatnyi érdek-sérülései némileg meg is magyaráznák az ő föllépését is! És Tisza Kálmán, a ki már sokkal csekélyebb fontosságú ügyben is a bécsi sugó lyuk mellől szavalt el dadogó mondókáját, ezuttal tüstént-nyomban patogtatott el egy hős-szónoklatot! Nem komoly az egész bonyodalom, mert az osztrák-kormány, tudván hasonló intézkedések törvénytelen voltát és előre nem látható mérvű rossz hatását: egy a vámszerződést megszüntetésével egyenértékű rendeletet, komolyan csak is azon esetben bocsáthatna ki, ha a külön-vámterület politikájának hódolna; hogy pedig ettől mennyire rétteg Ausztria s mennyire távol esik ez a Tisza Kálmán jó szándékainak görbe területétől, azt bizonyítgatni szükségtelen. Nem tehet egy osztrák miniszter komolyan semmi olyat, a mi a külön vámpolitikára vezethetne, mert ez kaczkódásnak tűnhetne fel a Németegységgel, mely

kezdődött — tudvalevőleg — a »Zollvereinnak« s tudjuk, hogy az 1866-ban megvert Ausztriát először is a vámszerződésből dobták ki. Ezt tehát még nevétségesebbé teszi az egész légből kapott bonyodalom. Nem komoly a kitért vám-veszedelem, mert ha mostani kifejlése veszedelmes volna, azt a magyar kormányunk látni kellett legyen előre s már akkor hangoztatnia tiltakozó szavát, a mikor a bécsi marha-vásáron először létesítették a reánk nézve sérelmes rendeletek: tilalom a csoportok által vásárolt marhának próba vágás után való kisorsolása, a magán-ügynökök mellőzése és biztosok alkalmazása stb. Nagyon gyámoltalan kormány, mely az első félrelépésből nem venné észre a következményeket! De nem komoly és nem őszinte kormányunk eljárása, mert a válság kitérése után első kötelessége lett volna a birodalom két része között kitért válság természetes birájához, a felséghez fordulni. Ezt Tisza nem tette, mert tudta, hogy ilyen válság nincsen s az egész esemény nem egyéb furfangos kortesfogásnál. Kicsinált dolog is az, hogy nem az osztrák miniszter, de az alája rendelt helytartó írta alá a kibocsátott rendeletet, hogy az osztrák földmívelési miniszter, ki — ugy látszik — nem győzi le oly könnyen a meghátrálás szegényét, mint a mi kormányunk, a következetlenség vádjá nélkül járuljon közre magyar érdektársainak diadalához.

Nem arattak volna versenyzőket a szent-marxi marha-kiállításra a mi marhahizlálónk sem, ha a magyar marhák annyira nélkülözhető s a német marhavásárok Noé bárkájából oly könnyen kivethető árut képeznének. De semmi sem bizonyít annyira az egész bonyodalom kicsinált és furfangos jellege mellett, minthogy az osztrák földmívelési miniszterium kebelében már tartott értekezlet, a melyen az osztrák marha védelmének elve a magyarországi behozatal ellen — érvényre nem juthatott! Ezen értekezletről, mely 1881-ben tartott meg gr. Falkenhaym földmívelési miniszter elnöklése alatt, most emlékszenek meg mellékes rovatainkban a lapok. Pedig ezen sok történet, érdekes ám erről az értekezletről megemlékeznünk:

„Villa-Secca br. az első ülésben a vásári jobb rend szükségét egyebek azzal is indokolta, hogy felhozta a bécsi bizománysók azon fenyegetését, hogy a marhavásárt Pozsonyba fogják áttenni. Ellenben maga Bécs városa minden időben ellenezte a szabad forgalmat korlátozó vásári rendtartást és képviselője, Wenzel Bécs-városi tanácsos, figyelmeztetett arra, hogy a bécsi marhavásár, mely az utóbbi években oly szép lendületnek indult, az új vásári rendtartással könnyen teljesen törökre tehető, jelesül az által, hogy a meszárosok és kereskedők, a folytonos zaklatástól menekülendők, a vásárt esetleg a magyar határon túlra helyeznék. Itt aztán méltányolni tudnák azt a sok százezer forintot, a mely ekként Magyarország javára esnék és bizonyára senkinek se jutna eszébe akadályokat gördíteni a kereskedelem elé. Hasonló eset fordult elő Sopronban, a hol a nem jelentékeny forgalmú vásárt szintén korlátozni szándékoztak, a minek az lett a következménye, hogy az érdekeltek abban állapodtak meg, hogy a vásárt Bécs-nyhelyben tartják meg. Azóta a vásár tényleg Bécs-nyhelyben van és Sopron városa most fálalhatja azt a veszteséget a mely őt érte. Kitészik mindezekből, hogy a bécsi kormány már jóval ezelőtt számolt azzal, hogy a marhavásár érdekeltjei az új rendtartás elleni oppozíciójukban odáig fognak menni, hogy a forgalmat más helyre és jelesül Pozsonyba fogják áttetni és hogy ezzel szemben az osztrák földmívelési miniszter utolsó tromfként a jelenleg vita tárgyát képező rendeletet kárát előbb megfontolta, mielőtt azt tényleg a helyhatóság által kiadta volna.”

Ezek történetek 1881-ben s az osztrák kormány sokkal eszelýesebb, mintsem hogy komolyan belemenjen oly játékba, a

melynek káros voltát már évek előtt meghányta-vetette.

Nagyon érezheti veszítét, sőt maga is csak veszítébe szolgálhat országának, ha egy kormány már csupán a hazugságokkal tengetheti életét! És nem tehetünk róla, de nem is tagadjuk, hogy magunk fajta vidéki hírlapirónak örömeinkre válnak azon nem is szerföltött ritka esetek, a melyekben néhány nappal megelőztük a fővárosi sajtónak, persze hol melléktekintetek, hol igen természetes oratosság által is lassított ítéletét. Így örömeinkre válik ezuttal is, hogy a »Pesti Napló«-nak hétfőn már eszébe jutott a kormányt oda állítani a tény mellé s vizsgálni ennek felületes szemléllő előtt kedvezőnek látszott helyzetét. Pedig — jól mondja idézett lap — nagy szegénye volna kormányunknak már az is, hogy a világosan beszélő szerződés mellett, ilyesmi csak meg is történhetett. Rosszhiszeműségre, vagy tudatlanságra mutat, hogy a »bonyodalom« nőni engedte s nem fojtotta el már csirájában. Megalázó reánk nézve, hangsúlyozza az idézett nagy lap, hogy most is nem a törvényszerű és szerződést szegő fél az, a mely a hiba jóvátételén működnek, hanem újra és ismét csak mi, az igazságunkat mélyen érző és fennen hangoztató fél küldjük Bécsbe embereinket konferenciázni és alkudozni! Gyávasság és megbízhatlanság kormányunktól, hogy a midőn egy két állam közötti szerződés megszegtetett s így a ránk nézve kötelezőleg többé nem ható egyezmény mellőztetett, a kormány elnöke akkor sem nagyszabású politikai lépésről, de egyszerű visszatárlásról beszél. Azt hisszük részünkről s ezen elvnek hangoztatása most igen alkalomszerű fegyvert képezhetne pártunk, a függetlenségi párt kezében, mely — elintézvén végre valahára belvillongásait s nem engedve át Apponyieknak ezen őt meg nem illető fegyvert — épen most hirdethetné, miszerint imé — Ausztria nem az az állam, a melyet tisztességes és elfogadható félnek tekinthetünk a közélő kiegyezési alkudozások alatt, tehát ismét eggyel több okunk van arra nézve, hogy azzal minden érdek-közösséget megszaksítsunk s az önálló vámtérület annál inkább követeljék! Szinte kaczagtató, hogy e becsületes és a tények által követelt megoldás helyett Tiszáké azzal fenyegetőznek, a mit egy hasonló sérelmes rendelet kibocsátói tulajdonképen elérni akarnának: a magyar marha visszatartásával Ausztriától! Hiszen üdvös volna, hogy Ausztriának egyszer már ne csupán marhakkal legyen dolga részünkről, — hanem ily »visszatárló« rendelet a mily kisszerű, oly kivihetetlen, mert a magyarországi kereskedőkre ráerőszakolni nem lehetne, ezeknek túlnyomó többségét pedig már fájánál fogra sem lehetne ráerőszakolni arra, hogy magánérdekelt csak egy pillanatra is félretegye egy általános nemzeti érdek és a francziákénál valamivel nevétségesebb revanche, azaz visszatárló-politika kedvéért!

A »Nemzet« különben pompásan szólta el magát, a midőn — vasárnap — azt hirdette, hogy a magyar kormány hasonló intézkedésekbe nem mehet bele »választások előtt.« Igaza van a kormány lapjának: az egész bonyodalomnak nincs más neve, nincs alkalmasabb czíme és jelszava, mint az, hogy »választások előtt!«

A magyar kormány képviselői, Matlekovics Sándor államtitkár és Liphay István miniszteri tanácsos, Bécsbe utaztak, hogy a pozsonyi és bécsi marhavásár-kérdésben az osztrák kormányval Marcehgen történt átutazásunk alkalmával, megismerlétek az építési munkákat is, melyek ott a helytartósági rendelet következtében foganatba vétettek. A holnapi nap folyamán a magyar kormány képviselői értekezni fognak gr. Taaffe miniszterelnökkel és gr. Falkenheim miniszterrel.

A dunamelléki ref. püspök választásának ügyéről meglehetősen tájékozatlan cikkelt

bocsát közre a helybeli kormánylap hétfői száma. Nagyon meglátszik ugyan cikkirón, hogy a Szász Károly dunamelléki kerületben való megválasztását kárpótlásul tekintendő Tiszának a tisztántuli kerületben törtétt bukásáért, mi azonban csupán tényekben való tévedését igazítjuk helyre. Azt állítja ugyanis hogy az első választásnál senki sem nyervén abszolút többséget, azért szabályszerteren rendeltetett el másodszor a két legtöbb szavazatot nyert jelölt között új választás. Ebben rejlik a tévedés, mert az első választást egyszerűen érvénytelennek nyilvánították s mintegy próbaválasztásnak tekintették; azért, mert Szász K. (biztosra verén győzelmet) azt taláta mondani, hogy a választást csakis rögtöni abszolút többség esetén fogadja el. A Szász K. érdekeben tehát törvénytelenséget követtek el s mellesleg mondván, az ő jövedelmének szaporítására hozott létre azon határozat is, hogy a dunamelléki ref. egyházker. püspöke egyszersmind budapesti pap is legyen. A helybeli kormánylap, melynek keresztény-egyházi dolgokban való jártassága inkább érthető, mint megbocsátható, így bizonyára jó néven veszi jóakaró helyreigazításunkat; ha majd a főrendiházban helyiet bíró főrabbi választásáról lesz szó, akkor mi is számíthatunk előzenyességére.

A marhavásár ügye.

A gazdakör hétfői igazgatósági ülésén a pozsonyi marhavásár ügye is szóba hozatván, Dessewffy Aurél gróf hangsúlyozza, — hogy a maga részéről szükségesnek tartja annak kifejezést adni, hogy a gazdakör megnyugvást talál azon fellepésben, melyet a kérdésben a kormány elfoglat, mert a gazdaközönség felfogása azonos a kormányval s hogy reményli, hogy ennek megfelelőleg az ország érdekeit kellően fogja megóvni. (Élénk helyeslés.)

Elnök a jelenlévők helyeslése mellett határozatilag kimondja, hogy a kör helyesli a kormány erélyes fellépését, s hogy reményli, miszerint a kormány az ország érdekeit s jogos igényeit érvényesíteni fogja.

A bécsi községtanács élelmezési szakosztálya a marha konfliktus ügyében ülést tartott. Az ülésen a Bécsben időző magyar marhahizlálók is meghívták, ezek azonban az ülésen nem vettek részt, hivatkozva arra, hogy a magyar kormány a vásári rendezés tárgyát kezei közé vette, ezért ők önállóan nem léphetnek fel. A szakosztály a meghívott bécsi meszárosokhoz a következő kérdést intézte: 1. Fel fogják-e keresni a bécsi meszárosok a pozsonyi vásárt? 2. Abban a helyzetben vannak-e, hogy a legközelebbi időre kielégítő marhafelhajtásról tudnak-e gondoskodni? A községtanács élelmezési szakosztályának ebbeli kérdéseire a bécsi meszárosok kijelentették, hogy a pozsonyi marhavásáron mindaddig nem képviseltetik magukat, míg a központi marhavásáron szükségletüket fedezhetni fogják, azaz míg a marha rendezés szabályokat vissza nem vonják, melyek a szabad forgalmat a központi marhavásáron akadályozzák.

Az osztrák felhivatalos lapos híre szerint az osztrák kormány a vámkonferenciát akarja egybehívni a viszály eldöntésére nézve.

A mai st-marxi marhavásáron, várakozás daczára Magyarországból igen nagy volt a felhajtás. — A magyar vágómarhák egy részét... Marcehgen szállították át, a nélkül, hogy Pozsonyban adták volna fel; ezenkívül a marhakereskedők sokat szállítottak Sopronon át Magyarországi delnyugati megyéiből.

Szent-Marxba ápril 7-én felhajtott 341 darab német, 991 drb magyar, 704 galicziai, összesen tehát 2126 darab ökr. Az őzlet irányzata nyugodt, utóbb élénk volt. A jobb minőségekben hiány mutatkozott s jelentékeny áremelkedéssel kerültek forgalomba. Más minőségek is mm-kint átlag egy frrtal emelkedtek. A felhajtás aránylag gyenge és az áremelkedés részben annak is tulajdonítható, hogy a meszárosoknak egy hétre kellett szükségleteiket fedezni, mert a legközelebbi vásár f. hó 15-én lesz. Magyar hízóökrök 52—61 frton, első minőségnek 61.50—64 frton, galicziai ökrök 53—58 frton, első minőségűek 63 frton, német hízóökrök 54—62 frton kerültek forgalomba.

V i d é k.

(Sembery István jelöltsége.)

Nádudvar, április 7.

T. szerkesztő ur!

Kerületünkben Csapó Ödön szolgabíró tart szót a képviselőségre — még pedig kormányparti program alapján. E kerület évek során keresztül képviselte Sembery István, a függetlenségi párt ezen tántoríthatlan s érdemekben gazdag híve, ki — bár zajtalanul működve — áldozatkészségével oly nagy szolgálatot tett országos pártunk ügyeinek. Az ő neve az, melyet a kerület most is örömezt tűzne zászlajára s melylyel kerületünkben diadalra vihetjük a függetlenség zászlaját.

Sembery Istvánt magánúton felszólították már a jelöltség elfogadására s valószínű, hogy husvét után választói körébe érkezvén, nyilatkozni fog e tárgyban s előadandja beszámoló beszédét is. Az anyagi ügyekben szenvedett s oly kimelytelenül, a nyilvánosság előtt szenvedett károk az ő áldozatkészségével s ősmert jószívűségével állanak kapcsolatban, de választói körében is tántoríthatatlanul ragaszkodnak hozzá, kit — az elenyészőleg csekély 45 szavazat ellenében — a múlt választáskor is csaknem egyhangulag biztunk meg e kerület képviselőjévé.

Szó volt b. Splényi Ödön fölleptetéséről, a mi felől azonban bizonyosat nem írhatok. r. l.

A hajdukhöz.

(Csanády Sándor levele.)

Hajdu atyám! Búske önértelme intézkedéseket hoztak hazánk, nemzetünk önállóságát, függetlenségét, a valódi alkotmányosságért s a lelkiismeret szabadságáért, önközzük, kiknek dicső őseivel együtt ontották véreket az én elődeim is, ontották évszázadokon keresztül, együtt alapítván meg a magyar történelem lapjain megörökített Hajdúvárosokat, Hajdúkerületet. Önöket hívom, kerem fel, Hajdu atyámfiak, rokonaim, kiket, hogy így nevezhetek, büszkeségemnek tartom, mert hiszen alig van a Hajdúvárosokban tősgyökeres hajdu család, kinek tagjaihoz engemet vérségi kapocs is ne csatlolna. Önöket kerem fel, kik követve a háhatatlan ősök nyomdokait, a folyamatban levő országgyűlésre is oly képviselőket küldjétek, kiknek zászlóikra: 1848 — Magyarország önállósága, függetlensége vannak felírva, önközzük kerem fel, tisztelt barátaim, most, midőn már csak pár hónap választ el bennünket azon végzettszerű napoktól, melyek egy hosszú időre douteni fognak hazánk megcsalott, kizsárolt,

nemzetünk sorsa, jövője felett — kerem fel arra, hogy a Hajdukerületben, a közelebbi képviselői választások alkalmával is, 48-as elvű férfiakat küldjenek az országgyűlésbe. Nem szükséges önk előtt tisztelt Hajdu atyámfiak esetelmem, azon szánandó, nyomoruságos helyzetet, melyben e hazát, e nemzetet, az 1867-iki és 1878-iki közösüges kiegyezkedések s Tisza Kálmán, jelenlegi miniszterelnök, gy szos politikája taszították; melyek megfosztották hazánkat, nemzetünket, ezredéves, őseink vérevel szerzett önállóságától, függetlenségétől, melyek hazánkat osztrák tartományná, nemzetünket Ausztria adófizetőjévé, szolgájává süllyesztették; mely közösüges kiegyezkedések elraborták e nemzetét Ausztria, Bécs érdekében, a saját vére és vagyona feletti rendelkezési jogot. Mert hiszen az említett közösüges kiegyezkedéseket romboló megsemmisítő következményei ólomsúly, valódi átoksapásként nehezdedek e nemzet vállaira, melyek megsemmisítik e nemzetet, éppen úgy szellemileg, mint anyagilag s kö erkölcsileg. Ugyanazért szabadulnunk kell, minden áron a Tisza Kálmán jelenlegi miniszterelnök ur által is, midőn még nem áldozta fel, a miniszter elnökségért, a mulóban vallott politikai hitelveit, atkosnak, nevezett közösüges kiegyezkedésektől szabadulnunk kell, Tisza Kálmán miniszterelnök ur kártékony politikájától, mi csak úgy eszközölhető, ha azon politikai párt, mely Magyarország önállóságáért, függetlenségéért küzd, a képviselőkázbán is többségre jut. Azért nagyon kerem Hajdu atyámfiat, hogy a jövő országgyűlési képviselői választások alkalmával oly férfiakat ajánldokozanak mag bízodalomokkal s váasszanak meg országgyűlési képviselőjükkül, kiknek nemcsak zászlóikra, hanem kebelökben is e szavak vannak felírva: 1848. Szabadság, Egyenlőség, Testvériség! Igenis szabadság, melyert ezer éven át elődeink száz ezreinek vére patakozott el. Kiknek kiontott véreik, egyesülve szent hamaikkal, e földnek a négy folyam és három bérz közötti minden porszemét szentté, imádoztá tettek előtünk, melyert hogy mennyit küzdöttök áldoztat önmagunk, feljegyezve találjuk az 1848-9-iki történelmünk vörös, de dicső lapjain. Jog, egyenlőség s szabadságban, az 1848-iki küzdelmeink legszébb, legmagasabb vívmánya, mely tizenny millió rab-szolgát, szétporlasztván a szolgaság ezer éves bilincseit visszaadott az emberiségnek, visszaadott önnön magának. Testvériség s szabadságban, a mőködő Istenszíkra keblünkben, az emberiséget összekötő szent kapocs, az emberiség végcélja a népuralom szülőanyja. Én hiszem, miként Hajdu atyámfiak, megérve a kor intő szótátát, főleg a magasztos hivatásait s lezárva a haszonkeresés durva bilincseit, n m csak saját kerületükbe juttatják győzelemre az 1848-iki törvényhozás által kimondott dicső elveket, hanem a szomszéd kerületükben is mindent elfognak követni, hogy a 48-as elveinknek diadalt szerezenek. Isten, magyarok istene, enged megérnünk, hogy a szabadság, egyenlőség, testvériség, szentháromsági elveink mentül előbb győzelmeskedjenek e nemzetet megsemmisítő közösüges intézmények felett. Kelt Budapesten, április 7-én 1884. Rokoni üdvöz-

lettel Csanády Sándor, kis-kun felegházai országgyűlési képviselő.

A reáliskola tanterv. Az orsz. közoktatási tanács által kidolgozott reáliskola tanterv jóváhagyatván, a tanács ülésében megállapította a megfelelő átmeneti intézkedések alapelveit. Az átmeneti intézkedések csak egy évre terjednek ki, az új tanterv már az 1885-86-iki tanév kezdetén teljesen életbe léptethető lesz.

Külföldi hírek. Bismarck munkacereje csak úgy tartható meg épségben az orvosok szerint, ha foglalkozását megszorítja; munkakörének egy részén tehát okvetlenül túl kell adnia. A birodalmi kancellár tehát arra határozta el magát, hogy a birodalmi ügyeket továbbra is megtartja, és a poroszországiakról lemond. — A szekták Finnlandban jésztó módon szaporodnak és egyre nagyobb túlsúlyra vergődnek. Naelikangas Manó „prófétát” prédikációja közben meggyilkolták.

Helyi hírek.

A választói jog megóvása érdekében figyelmeztetjük polgártársainkat, hogy mult évi (1883-iki) adójukat e hó 15-ikéig befizessék, mert a választási törvények értelmében szavazóul a folyó évben csak azok iratnak össze, kik mult évi adójukat e hó 15-ig befizették. — A kivetett adót úgy is behajtják az adózó népen, — behajtják ha kell tüzelevással; legalább a határidő megtartásával akadajózzák meg a polgárok, hogy legszebb jöuktől elúttessenek.

Szintarsulatunk elutazott a ma déli vonattal. Élénk, vonzó képet nyújtott ma délen az indóház, hol nagy számú közönség gyűlt egybe búcsut venni a távozó derek szintarsulattól. A váróterem tömve volt a búcsuzótól s aligha van oly szinügy barát, ki nem sietett volna búcsut venni a távozótól. A búcsut a vonat indulását jelző csengő hangjai zavarták meg s pár pillanat alatt beszáltak a távozók s utolsó kézfogas, utolsó csók, utolsó ölelés) és egy fűt ty (nem a népszimnű hanem a gőzgépből s aztán robogott a zakatoló vonat s Krecsanyi társulata eltávozott Debrecenből. Hordozza a gondviselés őket szerencsével.

Jótekönyöség. A h-nánási polgári olvasóegylet, melynek körében minden jó és nemes ügy felkaroltatik, mai napon huszonkét e eforintot küldött hozzánk, a lapunkban közzétett, adekozásra szólító felhívás folytán, — mely egy agg hazafi szomorú sorsának enyhítését célozta. A nagybecsű adományt mai nap eljuttattuk rendelkezési helyére. — Ez összeghez járultak: Sinai Antal 1 frt. Takács Gábor, Kovács Lajos, Csiba Márton, Göncsy Imre urak 50—50 kr; Hausstein Nándor, Kállay Sándor, Pongor Miklós, Ujvárosi Antal, Deák Ferencz,

Császár Géza urak 30—30 kr; Nagy Lajos ur 33 kr; Irkovszky Sándor, Udvarhelyi József, Dobó Miklós, Horváth András, Nagy Sándor, Almásy Imre, Magi Bálint, Paulovics Pál, Mirki Sándor, Zsuga László, Peczek Sándor, Bódor László, Katona Imre, Pongor Imre, György Pál, Lente Lajos, Radó József, Kiss László, Magi Miklós, Daróczy Gábor, Kun Gábor, Timári Miklós, Horvát Demeter, Salay Sándor, Sz. Nagy Imre, Kun László, N. N., Gáll István, Fülöp Főzsef, Alföldy László, Paulini Vilmos, Slachta János, Popovics Gábor, Muraközy Gábor, ifj. Szebenyi László, Timári Miklós, Csengeri József, Kovács István, Garóczi Miklós, K. Nagy Ferencz, Revész Mihály, Izsó Sándor, Daróczy Miklós, Vad Andvás, a Nagy Gábor, Debreczenyi József, Szűcs Balázs, Török Márton, Szabó Imre, Takács Beniam, Kócs Imre, Mikó Sándor, D. Szabó Imre, Takács Ambrus, Murvai Miklós, Nagy Ambrus, Csorvási János, Tokay Imre, Vitányi József, Nyakas János, Basa Imre, Csuka László 20—20 kr, Ormós József, Pongor János, id. Daóczy Sándor, Szűcs Gábor, Takács Antal, Máro Miklós, N. N., Szatmári Sándor, Császár László, Balogh Miklós, Sz. L., Oláh Miklós, Sárly Antal, L. Szabó Sándor, Kállay Ambrus, Nagy Bálint aty. Molnár Balázs, Szathmári Gábor, Nagy Miklós, Varga Balázs, Medy Mihály, Varga Sándor, Nagy Lajos, Dombó József, Magi Mátyás, Tóth Lajos 10—10 kr, N. N. 7 kr, Möricz Pál 50 krt. Összesen 22 frt.

Lapunk szerkesztője huzamosabb idő óta súlyos betegségsben szenvedve, a szerkesztésbe az utóbbi napok alatt nem folytathatott be. Miután betegsége teljesen jobbrafordult, a lap vezetését néhány nap mulva átveszi.

Kikeresztelkedés. Nagypénteken az ispotályi ref. templomban egy fiatal zsidó választói vidéki tanár tér át a ref. vallásra s ugyanekkor leend a keresztelője.

Uj dalok. Általános tetszésre talált a lapunk tegnapi számában közzét dal s a hozzánk intézett megkeresésekre közöljük a következő két vers szakot is, melyert egy helybeli jó nevű fiatal ögyvédjelölt P. J. írott, kitől többször jelentek meg sikerült versek a helybeli lapokban. A vers így hangzik:

Árva vagyok árva lettem Elhagyt a galambom; Behorult az ég felettem, Lehullott a csillagom. Bár viruljon fel a tavasz, Énekeljen a madár; Hajd de szegény árva szívem Sirban hamvad akkor már.

Olyan vagyok mint az árva Párj, vezett kis madár, Folyhat érted könnyem árja Mit bánod, te csapadék. Jussom azért majd eszedbe Hogy mit tetél én velem: Eltemetted boldogságom S érted égő kebelem.

A debreczeni keresk. tanintézet növendékül tudvalevőleg f. hó 2-án indultak utra. Első állomás helyükön, Miskolcon dr. Kovács Gyula kamarai titkár, Dienes Péter, az alsóbb foku keresk. iskola igazgatója s Gálfy Ignác,

A »DEBRECZEN« TÁRCZAJA.

Beteg a csárné, beteg a csár is, Mint apjok, kérnek szörnyü halált, Boldog főváros, te búske Páris. A Szajna nem lát gyáva királyt!

Olasz királyné ördögve — mondják — Utón-utófélen gyilkost kiált, Boldog egy ország Franciaország, A Szajna nem lát gyáva királyt!

Nem hallgat Alfonz szerelmi szóra, Lönek! E hir fut Madridon át, Boldog vagy oh frank, boldog valóba, A Szajna nem lát gyáva királyt!

A trónbeszéd is foly Angliában S elejti „Felség” a koronát, *) Legboldogabb nép a frank, hijában A Szajna nem lát gyáva királyt!

A fényes porta bus árnya — olló, Sápád a szultán, segélyt ki ad, Franciaország, oh fehér holló A Szajna nem lát gyáva királyt!

A 80 évet cipeli Vilmos, Sörét, kor és kór . . . csuf egy világ Legyőzött ország — nincs benne gyilkos, A Szajna nem lát gyáva királyt!

. . . Gambetta meghalt . . . Európa kára S talán haláloz köztársaság, Versem bezárom, hajh! nemsokára, A Szajna is lát gyáva királyt!

Hamis hajak. — Németből. — (Folytatás)

Pedig az férfi volt! Ily férfi persze követelhetne volna, hogy nejenek még szebb és hosszabb haja legyen, mert csak jobban illik az nekünk!

*) 1878-ban, a trónbeszéd felolvasás alkalmával töntént, hogy az angol királyné fejéről földre hullt a korona s azt akkor a lehető legrosszabb „omen”-nek tekintették. Szerk.

De Ehrhard urnak nem is volna szabad elégedetlenkedni, hisz neki jóformán nincs is. Esküvőnk után igyekezni fogok Oswaldot tőle távol tartani. Ezt kötelességem teszem! Mert még utójjára őt is elrontja, — művészeknek nem is szabadna annyira tekinteni a morálra. Aztán Oswaldot pedig már a romlás útjára terelite.

Egyebkor oly jó izlése van s oly illedelmesen viseli magát, de ma nem volt szép tőle mindég és folyvást a hajról beszélni, meg hozzá a theánál. Mintha olyankor lehetne jó étvágygyal megenni, csak egy falatot is. Valóban oly nagy gyomor- és főfájásom van. Holnap bizonyosan ideg lázt kapok esküvőnk helyett.

Helén keservesen zokogott, midőn magát nyitott koporsóban képzelt, fején a myrtus koszorúval s látta mindazt fiatal tiszteteket, kik azelőtt neki udvaroltak, mielőtt a kapitány a pálmát elnyerte mint állanak koporsója körül, halkán sutogva. — És aztán mind látá, hogy nem saját hajamat viseltem, — de hisz, már akkor mindegy volna, — de a festő oka annak, hogy ostoba meséje annyira felizgatott. Mindent ma-ának szeretne. Mit is mondott csak nemrég a kis kápolnára, melyet sépióval festtettem fára s mely Oswald tetszését annyira megnyerte?

Jó volna annak a barátának, a ki épen beakar menni, a világ örmeitől búcsut venni, mert a kápolna mulhatatlanul összeomlik feje fölött. Igaz, hogy kissé ferde volt, de mit árt az? Neki a festészet keréseste s ha az ember festő úgy festhet olyan házakat, — melyek nem ferdek, — magunk formájú embereknek, más dolgaink vannak. — A nászuti öltözék nehez gondja, melyert még a szabó nem köldött haza és más fontosabb dolgok, melyeket még esküvő előtt kell elrendezni, némileg elútték az ideg-láztól félelem. — Holnap mindenek felett és legelőbb bevallok Oswaldnak mindent.

Ezen elhatározással fektűt le a fiatal leány, selyem paplanát szorosan magára huzta s szeméit behunyta, de a festő, ki anélkül is bár tudtán kívül egész nap gyötörte, mig alomban is tovább őrte csinálankodását. — Sötét éjjel egyedül ment vele egy erdőbe s ez uton hid nem volt sehol, kuszó növények és dudvák zárták el útjokat s mindig sötétebb és sötétebb lett. Most mintha az ágak közül egy épület látszott volna s valóban, az erdei kápolna volt, melyert ő maga festett, — de min-

den sépió árnyalatban volt, a kápolna, a fák sőt a festő is egész barna öltözékben volt, még csak kék nyakkendője is barnává változott.

— Látja, hogy a kápolna még se omlik össze, — mondá Helén győzedelmesen. — Még nem is szabad neki összeomlani, mondá Ehrhard, mindjárt egy esküvőt tartanak benne.

— Ki esküvőjét? Lovag V. Oswald kapitány fog mindjárt esküdni. — Abban a pillanatban harangozni kezdtek. Helén igen megijed. — És őn még csak most mondja — kiáltá, minden udvariaskodást felre téve, hogy legalább érzelmeinke almában szabad folyást engedhessen — ez illetlenség, őn ezuttal ismét következetes maradt önmagához. Legnagyobb élvezete volt mindig, ha engem zavarba hozhatott, — nem is úgy vagyok most öltözökde se fésülködve. — Legyen kegyed nyugodt, — mondá a festő gunyos mosollyal, — nem is kegyed a menyasszony. — Nem én, tehát ki? — Ha látni akarja, a nászmenet épen erre jön. Helén feltekintve Oswaldot látta, ki jobb-ján egy fiatal pór-leányt vezetett. Ez pedig büszkén hordozá fején Helén nehéz, kékes-fekete fonatát s a felett az aranyos, parasztos pártát.

Helén kiáltani akart, de nem tudott, a sző torkán akadt Oswald komolynak, bánatosnak látszott, szeméit földre”szegte, a séphia pirkadásnál felismerte Helén, hogy disz egyenruhában van.

„Ez egy varázs”, magyarázá a festő, neki azon leányt kell elvenni, akinek azon szép haj sajátja, vagy akarja, vagy se. Ezen haj tetszett neki kegyednek, más nem, ez nem volt kegyedé, megcsalta őt, ime meg lesz büntetve!

— Ó Istenem, — zokogott Helén, — bár előbb megmondtam volna neki. — A kápolna közeledni látszott és mindig erősebben harangoztak. Bálismerősei a nászkisérthben vettek részt, az urak gunyosan köszöntötték, a hölgyek ujjal mutogá tak reá. Helén kísérője karjai között kiszakítá magát, ki tartani igyekvék s a menyasszony előtt térdre rogyott. — Adja adja vissza nekem Oswaldomat s tartsa meg heját, — kiáltá. — Mindenemet magának adom, szép ékszeremet, melyeket mamától kaptam hozományba.

— Ó Isten őrizz, — nevetett a leány. — Egész honományaimat magának adom, pongyoláimat, szép cipőks reggeli főköbimet. Odaadom Dianát, mert úgy is félek, hogy Oswald nagy kuttyájával nem fog megérni, mivel

igen elvan kényeztetve s nagyon gyöngye idegzetű.

— Szeretném tudni mit csinálnék én ölébével, nekem csak a szép huszár tisztje kell, — nevetett büszkén a leány.

Oswald nem vevé fel szemét a földről. Most megszűntek harangozni, mindenki bement a kápolnába. Helén hallá, midőn a pap a jelentőség teljes kérdésé feléve, melyre mindkettő „igenne” felelt, — abban a pillanatban nagy robajjal dőlt be a kápolna. Helén félelemtől ijedtségtől megkapva, nem tudott szóllani. Csak még a festő gunyos szavait hallá hogy: „Tudtam, hogy össze fog omlani”, ekkor fölébredt. Alomból kábultan nyitá fel szemét. A teljes hold, a könnyű fűgögy szöveten átszűrődve, halványan világítá meg a szobát, — úgy rémlett előtte, mintha a festő gunyos szavai, a fátolban most hangoztak volna el.

De mi volt az? Valóban előlény-e, mit a hold gyenge világításánál, szobájában mozogni látott.

Álom és ébrenlétel küzdve, nem tudta a fiatal leány, hogy azon alak valóban közeledik-e ágya felé. Hiában iparkodott felelmében az ál m képeit magáról lerázni, ismét csak lezart szemekkel fektűt. Mintha tagjai megbémultak volna, szeméit felakarta nyitni s kiáltani, de nem tudott.

Az alak feléje közeledett, felébe hajított s arczába nézett, aztán az ablakhoz ment s végre eltávozott. Helén léptek neszt nem hallotta, csupán halk ruha susogást és saját szíve dobogását, aztán az ajtó ismét nesz nélkül tevődött be.

Daczára tehetetlenségének, ő mégis ébren volt s tudta, hogy nem álmódott és hogy valaki volt szobájában. Talán tolvaj, ki ékszerreit rabolta el, volt első gondolata. Feléneken felnyitva szeméit, körül tekintett, senki se volt látható. De a tolvaj ismét vissza jöhet, gondolá s gyorsan, mint csak tudott, a szoba egyfelén ajtajához ugorva, azt bezárta. Megkönnyebbülve, de minden tagjában reszketve gyertyát gyújtott. A tolvajnak, lett légyen az férfi vagy nő nyoma se volt, pedig az női lény volt. Az ékszer tartó sértetlenül állt helyén. Fiókok és szekrények, mind zárva voltak.

(Vége köv.)

az alsóbb foku kalauzoltak egés ság megnézte a a gázgyárt, a K festőjét s a gőz tója Radvány I iparkamara elnö utáni az egész t törtökön a kir indultak, hol a gyárát, a Kol meg. Diós-Gyö desz fogadta a Este dr. V e e keresk. tanintézt mében igen di olvasását a „ érté R o z s n reskedők küldö tekintették a Markó-féle börm meg a városba Mór tanár felöl sokan halgatták dulók tiszteletté „Fekete sas” sz a hétfői nap, az kereskedő-tesztü zerve — megte v a s t e l e p e Dienes e gyárérczet használ a regényes kö nyujtott.

* A debreczen napján tartott rozta, hogy f. e „torna-ünnepe” bizotts. a követi meg. Domokos K nök, Tordai Gábor, Orényi K Tikos István, K s Kozma Zsigm

* Retket hibásan szedete

Retke E re Oh ne Visek

Tize Kikel Szeres Elnök

Sohar Strás Oh R Ilyen

* Gyászjel jük szeretett j nek 4 napi su 79-dik évében, órákor bekövet dugultnak földi szám alatti ház után 3 órákor uva-utcazi tem fognak örök ny 1884. április hó jével Nagy E nejevel Balkó P gyi Emma.

* Ujítások vendéglő s tünd György intézket kifestettek, s c l a k s z o b á k rendelkezésére

ANDRÉ és SZABÓ

piacz és Hatvan-utca sarkán.

Valódi francia és magyar arankamentes **Luczernát**, obern-dorfi és quedlinburgi **répa-magot**, valódi stájer vörösvirágu lóherét,

friss kerti vetemény-magvakat.

Mindenéle bel- és külföldi

TERMÉSZETES ÁSVÁNY-VIZEKET.

Magyar, angol és spanyol **BOROKAT.**

Mindennemű **sajtokat** és **halakat**. Olajba tört és por **festékeket** a legolcsóbb árak mellett ajánl

ANDRÉ és SZABÓ

Piacz- és Hatvan-utca sarkán.

BORSÁNYI VIKTOR GAZDASÁGI GÉPÉSZ DEBRECZENBEN

N.-Várad-utca 2227. saját ház.

Ajánlja a nagyérdemű gazdaközönségnek ujonnan és dusan felszerelt

GAZDASÁGI GÉPRAKTÁRÁT,

hol jutányos árban kaphatók: minden egyes, kettős és három barázdás ekék és ekerészek, kapáló és töltőgépek. Magtakarók, Howard és Skot boronák, soros és szóróvetőgépek, széna gyűjtők, szecska és répavágók, tengeri morzsológók, csöves tengeri darálók (kis óráis). Legujabb szerkezetű könnyű

járgány cséplőgépek,

többféle szelelő-Backer-féle rosák üszög-választó szerkezettel; Export rosták, konkoly és bökköny választók (Trieurok) könnyen kezelhető ruhamánguró gépek, kerti fecskendők, borsajtók, továbbá

Gőz cséplőgépekhez való részletek:

tengelyek, rézperselyek, acél dobsinek, falécsek, faperselyek, rugók, csavarok, dugattyu karikák, (kolbenringe) kazáncsövek, csőszoritógépek, tüzelőrostélyok, szivatómlők, malomteengelyek, acélcsapok, merítő bádogok, rostacsövek s egyéb géprészek. Gőpműhelyemet ujabban is több segédgépekkel felszereltem, mindenféle gép és kazánkészítéset, javításokat, vas esztergályos munkákat jutányos árak mellett gyorsan teljesítetek. 8 lőereje Shuttleworth-féle gőzcséplőgép, ugy szintén egy csak öt hétig használt, 8 lőerejű magános új cséplőgép (gőz mozgony nélküli) jutányos áron eladó. Messze ágazó gyári összeköttetésemnél fogva kívánatra bármiféle gépeknek, vagy géprészeknek megrendeését, beszerzését és felállítását gyorsan és jutányos áron eszközölöm.

BOSZNAY J. czég

DEBRECZENBEN,

saját ház, Czegléd-utca.

Dusan felszerelt női divat, kézmű és rövidáru raktárából ajánl

== tetemes árleszállítás mellett, ==
nagy mennyiségű sima és koczkás

tavaszi női ruha-kelméket,

kreton, batist, satin, jacouetteket

és rendkívül olcsó árakért

napernyőket is.

Továbbá a legjobb minőségű fekete és színes ternok, színes és fekete selyem, satin mervelieux s ezekhez megfelelő, minden színben selyembársony, brocat, csipke és szalag dísz s ugy szintén kitűnő csabai vállfűzők

nagy választékban találhatók.

Nincs többé fogfájás.

hogya ha használják a

Fog-elixir (Elixir d'intifrice)

a tiszteletré méltó Benediktinus atyák, készítménye a Soulacl apátságban;

a mely szer 1373-ban táltattott fel, Boursand Péter prior által és a mely később Maguelonne prior ur által lényegesen tökéletesebbítették.

Ez utólrhetetlen szer a fogak tisztításához és konzerválásához, — a foghus erősítéséhez és megsemmisíti a borkövet, megóvja a fogakat az elromlástól.

A lehellet rossz szagának elűzésére minden másféle fogviznél hatalmasabb az Elixir.

Ép ezért minden magas rangú körökben az egész világszerte használtatik.

Főtűgynökség: Bordeauxban (Franciaország) Seguin, 3 rue Hugerie. Debreczenben: Schwarcz M. Benő férfi divat-termében.

SZABÓ LAJOS

Debreczenben, Rózsater

ajánlja a nagyérdemű közönségnek

TAVASZI és NYARI

czikkeken nagy választású raktárát:

DIVATOS RUHA KELMÉK

Fekete és színes ternok, kasmirok, kendők.

GYÁSZ CZIKKEK

színes perkál, kreton és szatinok

KITÜNŐ SZABÁSÚ FÉRFI INGEK

vászonneműek, ágyteritők, fekete selyem kelmék, kendők. Jó minőségű kötő pamutok, ruhadiszek, gombok, czipkék, szalagok,

NAPERNYŐK és ESERNYŐK.

Jutányos szabott árak.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy nálam

szentelni való sonkák

az ünnepekre jutányos árban kaphatók; továbbá ide friss zöld borsó, cártifol, hónapos retek, új burgonya és szép fejés saláták stb. kaphatók

ifj. Banki István

csemege-tízletében.

„Cannabine.“

biztos és gyors hatású szer, midennemű hogy csöbetegségek, folyások, (vulg. Tripper) bármily időlt, vizeleési nehézségek, erőtlenések, éjjeli megömlések, makacs utóbajok ellen. Jótállás mellett. — Dr. Pr. Hawreight orvosi használói utasítása, életrendi eljárás, övszályokkal ellátva. — Egy adag 5 fr. Fel adag 2 frt 50 kr. Befecsk. folyadék 50 kr. — Megrendelhető postautánvétellel Zsigonyi Széles gyógyszerésztől, Föld-Álgyógy (Erdély) Bécsben kapható Weis J. gyógyszerárában, Prágában Fürst J. gyógsz.

Budapesten kapható: Kochmeister Frigyes utódi gyógyszeranyag árudájában, Nagy-korona utca 32. sz.

Debreczenben kapható: Dr. Rothschnek V. Emil gyógyszerárában.

51. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN“ gőzmalom készítményeinek. Saját raktárában.

Árak ausztriai értékben

Kötelezettség és engedmény nélküli készpénz fizetés mellett.

Zsákkal együtt.

AB. Asztali dara nagy és apró szemű	100 kiló	19.60
C. Szinte „ közepszerű		18.60
0. Királyliszt		18.60
1. Lángliszt		18.40
2. Montliszt		17.—
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű		16.80
4. „ 2-od		16.—
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű		15.40
6. Szinte „ 2-od		14.40
7. Közép kenyérliszt 1-ső		13.60
8. Szinte „ 2-od		12.80
8 ¹ / ₂ . Barna „ 1-ső		11.40
8 ³ / ₄ . Szinte „ 2-od		9.40
9. Lábliszt		7.60
10. Veres liszt		—
11. Finom korpa	zsákkal	5.40
12. Durva korpa	zsákkal	4.80
Simán őrölt liszt zsákkal á 75 kg.	zsák nélküli	4.60
	zsák nélküli	9.80

Dara és liszt 25 kl. zacskókba. 100 kl. zacskóval együtt 60 arral drágább Debreczen, 1884. febr. 19.

A zsákok súlytartalma, — teljesuly tisztasálynak véve:

A. B. C. 0—9 számig 25 és 85 kilo.	
10 11. 12.	50
Sima liszt	75

Előzetes ár
Helyben és postán
Egy évre . . . . .
Fél évre . . . . .
Negyed évre . . . . .

Egyes szem

A lap mellékletét képező Készenléti Társaság és földrajzi, a szerkesztésért felelős kiadó

Előfizetési hely
FRIGYI K. LAJOS
OSÁTHY KÁROLY
Kereskedésben és a
KUTASI IMRE
Könyvnyomdájában a postai engedéllyel

Konstantin

(r. l.) Ha

ma is arra a
Kis tolvajokat
nak — akkor
szá: »Főuri sze
juk van rá, hog
méltóan élhesse
rekség f 5 ur i
csak az ily sze
gróf Ráday Lás
ba s z ö k ö t t
erről értesülve
legyen innen h
elé állítva, ha
letésű »Ráday
lanul bántak
tak volt a polg
pánnal és még
hetetlen, ö s s
gyar z s i d ó
gerjesztő zsidó
ki néhány évi
menekülve, h
trák-magyar k
irnokoskodott
a konzul ur l)
dött egyetemben
nebb vén nevére
polyban egy n
napi kenyeret
reztetett magán
a mi konzulár
tette. — Az
tás a Tultsai
eszközöletett.
sors ironiá
akkor, midőn
legjobbban ostro
Ráday László
kor lett de
talosan kinevez
elhalt oszt
tá rozásai és
nokság át
figyelj olvasó!
ékszeri is a fo
nél voltak elzá
a zálogcédulát
hogy annak id
losan lesz ér
a pénzt a zálo
Minthogy azon
gyon várattott
asszonyom és
konzult és kér
»Nem megmon
után azonnal
különb azok
takarodjek! e
teni háziasszon
Konzul, de ház
sége előtt se t
replikált és be
s á g az, hogy
történt, min t
ötet a kiváltha
értésítették vol
dája! — gróf
személyesen kéz
Annyi bizonyos,
se hirdelve, se
soha, azt pedig
rokonokra ment
ki magának mi
De Ráday-
tése következtél
is szerencsés; p
egyszer egy sze
ügyben ellenfél
még a tárgya
(ügyetlen!) kife
a felek jelenlét
interpellálni, ho
gróf Ráday I
üggyedekedheti